

[Himmelstrup.]

ningen, at det selvfølgelig kun kan være en ren Nødhjælpsforanstaltning af det offentlige, og endvidere, at Statens Garanti i saa Henseende ikke maatte udsættes for en særlig Risiko, og det mener vi at have opnaaet gennem den Betingelse, som vi har stillet for at give vor Tilslutning til dette Forslag. Denne Betingelse gaar ud paa, at Statens Garanti altid skal gaa jævnsides med og under ingen Omstændigheder forud for en tilsvarende Garanti fra privat Side, og dermed mener vi at have begrænset den Risiko, som Staten her kommer ud i, paa en saadan Maade, at der ikke kan være Tale om nævneværdig Risiko. Og jeg maa tilstaa, at naar man saa i øvrigt har det Formaal med saadanne Foranstaltninger at afhjælpe en Tilbageholdenhed, som faktisk findes fra den private Kapitals Side, saaledes at netop de Organer, hvis naturlige Opgave det er at træde ind paa dette Omraade, bliver i Stand til at træde til, kan jeg aldeles ikke give det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Ret i, at saadanne Foranstaltninger fra det offentlige Side — altsaa i dette Tilfælde med den Tilslutning, som Partiet Venstre har givet til det — i nogen Grad skulde være et Brud paa den liberale Politik.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til de andre Ændringsforslag, som er stillet, men jeg vil dog gerne gøre en Bemærkning endnu om det tidligere Lovforslags § 7, det nye Forslags § 17 om Udvidelsen af Eksportkreditterne. Overfor disse Kreditter har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo i Udvalget stillet sig ganske paa samme Maade, som Venstre har gjort, idet vi har ladet os overbevise af de Argumenter og de Oplysninger, som den højtærede Handelsminister fremlagde for Udvalget om Ønskeligheden af, at Eksportkreditbeløbet blev udvidet med det af Ministeren foreslaaede Beløb, men vi har netop i Betænkningen givet Udtryk for den samme Opfattelse, som det konservative Mindretal har, at Eksportkreditternes samlede Beløb efterhaanden bør nedbringes, fordi man bør tilstræbe Forhold her i Landet, hvor Bankerne bliver i Stand til at varetage den Opgave, som er deres naturlige Opgave: at finansiere Eksporten. I øvrigt maa jeg maaske have Lov til at sige, at det underdrer mig noget, at det ærede

Medlem Hr. Christmas Møller kunde bruge saa stærke Ord om Lovforslagets § 2, hvorved Staten stiller Garanti til Raadighed til de Formaal, som er nævnt i Paragraffen, naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller samtidig kan tiltræde Forslaget om, at Eksportkreditbeløbet forøges med 10 Mill. Kr., da Forholdet faktisk er det, at den allervæsentligste Del af Eksportkreditten anvendes paa ganske samme Maade, som Tanken er med de Beløb, der stilles til Raadighed til de Foranstaltninger, der er Tale om i det nuværende Lovforslags § 5. Jeg vil gerne sige, da det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde give det Udseende af, at den højtærede Handelsminister slet ikke havde gjort Rede for, hvorledes Anvendelsen af disse Beløb i § 2 tænkes at skulle ske, at det forekommer mig, at det maa man billigvis overlade til de enkelte Tilfælde, naar de kommer til at foreligge. For os har det været af overordentlig stor Betydning, at vi netop har faaet det Tilsgagn fra Handelsministerens Side om, at Statens Garanti aldrig skal sættes ind forud, men at en tilsvarende Garanti fra privat Side altid skal gaa jævnsides. Jeg vil gerne understrege, saaledes som vi ogsaa har gjort det i vore Særbemærkninger, at vi ogsaa mener, at Tidspunktet nu sandsynligvis maa være inde til, at Beløbene bringes nedad. Jeg ser jo vel, at der i de Bestemmelser, Udvalget har faaet tilstillet, om de Regler, der følges ved Anvendelsen af Eksportkreditten, gives en Bemyndigelse til indenfor de Beløb, der stilles til Raadighed, at gøre ny Brug af Beløbet, saa snart en bestemt Risiko er afløbet. Vi har i Slutningen af vore Særbemærkninger henstillet til den Administration, der har med disse Ting at gøre, at man saa vidt muligt, naar et saadan Garantibeløb er afløbet, søger at inddrage det, saaledes at det samlede Garantibeløb nedbringes.

Jeg skal saa gøre endnu et Par Bemærkninger med Hensyn til den Tid, for hvilken Lovforslaget er tænkt at skulle gælde, nemlig 3 Aar. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa den Opfattelse og har ogsaa stillet dertil sigtende Ændringsforslag, at Lovforslaget kun skulde gælde for et Aar, og at det i Virkeligheden kun var naturligt paa disse Omraader at lovgive for et Tidsrum af et Aar. Jeg er i den Henseende ganske uenig med det ærede